אור לשמים — האזינו

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי (לב, א). ונ"ל דאצל השמים כתיב האזינו בלשון רבים, ואצל הארץ כתיב ותשמע בלשון יחוד. ונ"ל על פי מה דאיתא בזוה"ק (ח"ב קעו:) מיתקלא דלא הוי, זה היה קודם התיקון, אבל אחר שהתחיל התיקון נקרא עלמא דמיתקלא, שלא יהי' בבחינת אנא אמליך. וז"פ (ע' ויקרא יט, לו) מאזני צדק אבני צדק יהיה לך, דהיינו שכל עבודתך יהיה שיהי' העולמים בתיקון, רומז על מאזני דהיינו מיתקלא, ואז אבני צדק יהיה לך - כל הדיבורים שלך יתקיימו, אבני נקרא אותיות כדאיתא בספר יצירה לאברהם אבינו ע"ה (פ"ד מי"ב) ויהיה - לשון הוי. וזפ"ה האזינו, לשון מאזני, שהשמים רומז על עולמות העליונים שיהי' בבחינת האזינו, בעולם התיקון, אזי ואדברה - שכל הדיבורים שאדבר יתקיימו:

עוד נ"ל, כי הדפנות של הסוכה מרמזים על ו"ק, והסכך רומז על אימא עילאה, ולפיכך הסכך פסול מדבר המקבל טומאה (סוכה יא., פע"ח ש' חג הסוכות פ"ג), כי הסכך הוא למעלה מהזמן מקום שאין שם שום רע כלל(י), והדפנות מרומזים על ו"ק שהם בזמן, וכאשר הסכך הוא מדבר שאין מקבל טומאה אז הדפנות יכולים להיות מדבר המקבל טומאה, כי הסכך רומז על אימא עילאה מגין עליו ונעשה אור מקיף אל הדפנות.וזה פירוש הכתוב האזינו השמים ואדברה, האזינו סוד אזנים, רומז על אימא עילאה, כי הוי"ה שלה הוא ס"ג (ע"ח ש' הכללים פ"ח) בגימטריא אוזן, השמים נקרא ז"א (זח"א לא.), ואדברה הוא עולם הדיבור, דהיינו שצריך לפעול במצות סוכה להמשיך מאור עליון מאימא עילאה לבחינת זו"נ, ותשמע הארץ אמרי פי - שיהיה אמירה ונחת רוח בעולם ודו"ק:

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי (לב, א). איתא (זח"ג ז:) ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים, והתמיה ידוע, דכתיב (תהלים נ, יב) אם ארעב לא אומר לך כי לי תבל ומלואה. והאמת הוא שמי שמשפיע עזרתו לפי יכולתו לעניי ישראל, ובפרט לת"ח, יקר בעיני ה' כאילו נתן לו ית', וחלילה להתאכזר נגד עניי ישראל, כי זה תפארת עם קדשינו רחמנים גומלי חסדים (יבמות עט.) והמתאכזר יש לחוש עליו אם הוא מזרע ישראל, וידוע (ב"ב י.) כי מי ששאל אם אלהיכם אוהב עניים למה (אינן) [אינו] מפרנסן הוא היה מין, וכמו כן ההולך בדרכיו הוא ממורידין ולא מעלין (ע"ז כו:), כי השי"ת מקבל תענוג כביכול ממה שמרחמים על עניים, ודרכי ה' ישרים ולאו כל מוחא סביל דא.וז"פ האזינו השמים, האזינו הוא מלשון זן, ות"ח נקראים שמים, ר"ל שתפרנס לת"ח הצריכים לכך, וגם השי"ת נק' שמים כאמור (מל"א ח, לב) ואתה תשמע השמים, ר"ל כי בזה מפרנסין גם לאביהם שבשמים. ואדברה, מזה נפעל ידבר עמים תחתינו (תהלים מז, ד), גם שיהיה דבר אחד לדור (סנהדרין ח.), וה' של ואדברה מרמז לשכינה הק' שתגלה מלכות' עלינו מהרה אמן:

כי שם ה' אקרא וגו' (לב, ג). דהנה השכינה הק' נקרא שמו הגדול כאמור (יהושע ז, ט) מה תעשה לשמך הגדול, וזה בעת שנותנין לה מוחין דגדלות. והנה בתקיעת שופר ובמלכיות וזכרונות ושופרות ובה' עינוים דיוה"כ ובה' תפילות נבנית השכינה כביכול בקומתה, אשר בהגלות המר נמנע לעשות הדבר באופן היותר נאות, והעיקר הוא כשבני ישראל מתעוררים בהכנעה ולב נשבר, ועוד עת וזמן לזה כי בסוכות הוא הבנין בחסדים (פע"ח ש' ר"ה פ"א).וזה כי שם ה' אקרא, כי ידוע שלשון קריאה הוא לשון השפעה, וקרא זה אל זה (ישעיה ו, ג) ומתרגם ומקבלין דין מן דין, ושם הוא השכינה כנ"ל, וזה כי שם ה' אקרא - ר"ל שמשפיעין להשכינה הקדושה מהוי"ה ית' ע"י העבדות הנ"ל. גם י"ל כי שם ה' אקרא, כי ידוע (פע"ח ש' הנהגת הלימוד פ"א) אשר מלת שם מספרו הוי"ה שד"י, ר"ל כשניקרא השם הוי"ה ושד"י שאמר לעולמי די (ע' חגיגה יב.), אקרא ואשפיע טובות וישועות לכל ישראל. הבו גודל לאלהינו, כי השכינה הקדושה נק' אלהינו, כי בכ"מ היותינו השכינה עמנו (מגילה כט.), וצריכין לתת לה מוחין דגדלות ואז נקרא השם הגדול, וממנה יושע כל ישראל בכלל ובפרט וארוכתם מהרה יצמח אמן:

ימצאהו בארץ מדבר וגומר (לב, י). האדם צריך לעבוד שיהי' כל מעשיו לשמו י"ת, וזה ע"י שמרגיש בנפשו שעומד תמיד לפני השי"ת, האומנם כשיודע אדם ערכו גריעותו ופחיתתו קשה עליו מאוד לעמוד לפני ה', וע"ז אמר דוד המלך ע"ה (תהלים כג, ד) גם כי אלך בגיא צלמות כו' כי אתה עמדי, כי האדם צריך להמשיך התפשטות אלהותו ית"ש גם לבחי' התחתונות, וזה ימצאהו בארץ מדבר - גם כשהאדם הוא במקום נחשים ועקרבים כמדבר יוכל למצוא את השי"ת כביכול ולא יפחד משום דבר וימסור נפשו לה'. ובתוהו כו', כי לפעמים דבוקים בו נשמות מעולם התוהו, גם כל עניני עוה"ז ושיחתם ודבריהם הכל הוא מעולם התוהו, וכ"ז צריך עליה. יליל ישימון, ידוע כי השופר נק' יליל, ילולי יליל גנוח גנח (ר"ה לג:), ישימון הוא לשון שממה, פירוש כי בשופר שתקעו ישראל נשברו כל הקליפות וכל השממון וב"ד נבטח ולא נמרא משום ענין. יסובבנהו, הוא הסוכה, היקף ענני כבוד. יבוננהו, בזה המצוה הק' בונין השכינה כביכול. יצרנהו כאישון עינו, ונמשך עליו ועל כל ישראל עינא טבא ועינא פקיחא שמירה ונטור' מכל דבר רע ח"ו, אמן כן יהי רצון: